

[Anne Grete Holmsgård]

Ifølge Jyllands-Posten den 1. marts har der været tale om fire dumpninger af sennepsgas af et omfang på 150 kg i december 1984 og januar 1985. Dette er betydelig mere end den ene dumpning på et par kilo, som miljøudvalget blev orienteret om onsdag den 27. februar.

For at få sagen fuldt afklaret er det nødvendigt også at vide, om der i den omtalte periode (december 1984 og januar 1985) har været tale om ilandføring af sennepsgasbomber eller ren sennepsgas, på hvilke datoer dette eventuelt er sket, samt i hvor store mængder.

Svar (12/3 85):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henvise:

»I den periode, hvor søværnet har foretaget de fem nøddumpninger ved Balka Strand, dvs. december 1984-januar 1985, har miljøstyrelsen modtaget indberetning om ilandføring af giftgasammuniton eller rester heraf i i alt 11 tilfælde.

I seks af de i alt 11 tilfælde blev den ilandbragte gasammuniton dumpet, og i de fem resterende tilfælde blev gasammunitonen bragt til opbevaring uden for gasammunitionsdepotet i Vester Marie Plantage.

Fem af dumpningerne blev foretaget på Salthammer Rev ud for Balka Strand, og en enkelt dumpning blev foretaget i dumpningsfeltet øst for Christiansø på ca. 105 m vand.

I alle seks tilfælde var der tale om sennepsgasbomber eller mindre dele heraf. Ifølge indberetningerne til miljøstyrelsen indeholdt de alle sprængstof og/eller brandrør og vejede henholdsvis ca. 20 kg, ca. 30 kg, ca. 30 kg, ca. 50 kg og ca. 50 kg.

De fem gasammunitionsdele, der blev bragt til opbevaring uden for Vester Marie-depotet, var tilsyneladende sprængstoffri sennepsgasklumper på henholdsvis ca. 20 kg, ca. 10 kg og ca. 30 kg og 2 nysegasklumper på henholdsvis ca. 50 kg og ca. 150 kg, der ligeledes i henhold til indberetningerne tilsyneladende ikke indeholdt sprængstof.«

Til de ovennævnte oplysninger fra miljøstyrelsen kan jeg tilføje, at jeg som lovet på samrådet den 27. og 28. februar vil give fol-

ketingets miljø- og planlægningsudvalg en nærmere redegørelse for disse dumpninger.

Spm. nr. S 830

Til *justitsministeren* (1/3 85) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Er det et lovmæssigt krav, at en dømt person skal have rådgivning og vejledning af politiet til udfyldelse af benådningssøgning, eller er det kun i specielle tilfælde, at politiets opgaver også omfatter udfyldelse af benådningssøgning?«

Begrundelse

En betjent har til bladet Dansk Politi fortalt om sine oplevelser som vejleder i benådningssøgningsskrivning, et job, han skulle udføre ganske uopfordret af de dømte personer.

Spørgeren står ganske uforstående over for denne form for service fra politiets side, idet det må formodes, at der er mere væsentlige ting, politiet skal tage sig af.

En benådningssøgning må formodes at blive udfærdiget af den dømte selv og eventuelle personlige rådgivere.

Det kan efter spørgerens mening aldrig være en opgave for politifolk eller anden offentlig myndighed.

Justitsministeren opfordres derfor til at få ændret denne servicevirksomhed.

Svar (12/3 85):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

I sager, hvor den domfældte indgiver ansøgning om benådning til justitsministeriet, indhentes der i almindelighed en udtalelse hos politiet med henblik på justitsministeriets behandling og stillingtagen til benådningssøgningen.

I marts måned 1984 blev der gennemført en udvidet benådningssøgning for personer, som i særlig lang tid har afventet afsoning af hæfte- eller fængselsstraf. Baggrunden for denne ordning var, at ventetiderne på afsoning havde medført, at mange domfældte havde måttet afvente afsoning i meget lang tid.

I forbindelse med den nævnte særlige benådningssøgning anmodede justitsministeriet politiet om at tage spørgsmålet om benåd-